

Prima instanță: Judecătoria Cahul
Judecător: V. Suruceanu
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul
Judecători: G. Vavrin, I. Dănăilă, R. Petrov

Dosarul nr. 2ra-1321/16

ÎN C H E I E R E

15 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari, Ion Druță

examinînd chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către
Ajder Ruslan,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă Ajder Ruslan
împotriva Școlii Profesionale nr. 1 din or. Cahul cu privire la încasarea
îndemnizației unice, plata despăgubirilor lunare și încasarea cheltuielilor de
judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 03 martie 2016, prin care a fost
admis apelul declarat de Ajder Ruslan, a fost casată hotărîrea Judecătoriei Cahul
din 07 iulie 2015, fiind emisă o hotărîre nouă de respingere a acțiunii ca fiind
neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 04 noiembrie 2014, Ajder Ruslan s-a adresat cu cerere de chemare în
decată împotriva Școlii Profesionale nr. 1 din or. Cahul, solicitînd încasarea sumei
de 5 018,5 lei cu titlu de indemnizație unică în legătură cu reducerea capacității de
muncă a angajatului în urma accidentului de muncă, a sumei de 46 896,37 lei cu
titlu de despăgubire lunară pentru perioada 01 noiembrie 2011 – 31 octombrie 2014,
încasarea cheltuielilor de judecată și stabilirea unei despăgubiri lunare în mărime de
35% din salariul mediul nominal în sectorul real al economiei, calculat la momentul
efectuării plăților, începînd cu 01 noiembrie 2014.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 15 aprilie 2002, făcînd
studiile la Școala Profesională Polivalentă nr. 1 din or. Cahul, în procesul practicii
de producție și ucenicie, i-a fost însărcinat împreună cu încă un student de a da cu
var pereții și tavanul unei camere din căminul școlii. În timpul lucrului s-a vărsat
varul. Soluția de var s-a scurs în ochi, provocîndu-i arsuri chimice cu var de gradul
III-B a ochiului drept, care în rezultat a dus la pierderea capacității de muncă mai
mult de 33%, leziuni ce se clasează ca vătămări corporale grave.

Indică reclamantul că, accidentul în cauză a fost cercetat conform
regulamentului privind modul de cercetare a accidentelor de muncă, aprobat prin

Hotărîrea Guvernului nr. 1361 din 22 decembrie 2005 și a fost clasificat ca accident de muncă, iar responsabilitatea în producerea accidentului a fost stabilită Școlii Profesionale nr. 1 or. Cahul.

Potrivit hotărîrii Judecătorei Cahul din 28 decembrie 2006, în beneficiul său a fost încasat de la Școala Profesională Polivalentă nr. 1 din or. Cahul prejudiciul moral și material în sumă totală de 10 773 lei. La acel moment, nimeni nu i-a explicat drepturile sale și care pașii urmează să-i întreprindă întru apărarea drepturilor sale.

După cele întâmplate, în anul 2006 a mers la Consiliul de Expertiză Medicală a Vitalității Cahul, care la 11 mai 2006 a stabilit că starea sănătății și capacitatea sa de muncă se încadrează în gr. III de invaliditate - afecțiune din copilărie, iar în continuare a beneficiat de pensie de invaliditate stabilită an de an prin hotărîrea Guvernului și periodic de acele mici alocații din partea Casei Naționale de Asigurări Sociale acordate persoanelor cu dezabilități.

Consideră reclamantul că, această diagnoză a fost stabilită eronat, și a eliberat administrația școlii de la multe obligații față de dînsul și posibil sancțiuni disciplinare care s-ar fi impus la moment.

Consultînd mai multe instituții ale statului, a aflat că gradul de invaliditate I urma a fi apreciat ca un rezultat al accidentului de muncă și nu ca o patologie din copilărie, că avea dreptul să ceară și să obțină din contul angajatorului o indemnizație unică și o despăgubire lunară pînă la acoperirea daunei reale - beneficii pe care pînă a moment nu le-a cerut, respectiv, nu le-a obținut.

Menționează reclamantul că, adresîndu-se repetat la Ministerul Muncii Protecției Sociale și Familiei, a obținut rectificarea de rigoare, fiindu-i eliberat Certificat de Dizabilitate și Capacitate de muncă seria CN nr.056066 din 03 ianuarie 2014 cu anexa respectivă, în care se indică gradul de dezabilitate - mediu, cauza dezabilității - accident de muncă stabilit în baza actului întocmit de Școala Profesională Polivalentă nr. 1 or. Cahul.

Susține reclamantul că, în temeiul art. 32 al Legii cu privire la protecția muncii nr. 625 din 02 iulie 1991, este în drept de a solicita încasarea în beneficiul său a indemnizației unice pentru reducerea capacității de muncă, reieșind din cuantumul salariului mediu lunar în domeniul construcțiilor pentru anul 2006 – 2 429,1 lei și procentul de pierdere a capacității de muncă: $2\,429,1 \times 35 = 85\,018,5$ lei.

Ulterior, ca rezultat al diminuării esențiale a sănătății, a fost limitat în posibilitatea de a-și realiza visurile și ideile sale atît în continuare studiilor, alegerea unei profesii, respectiv a avut probleme la obținerea unui loc de muncă, pentru care se cereau condiții fizice perfecte, nemaivorbind și de afectarea aspectului exterior care îi creează un disconfort moral psihologic. Inclusiv, din aceste motive cît și a deficitului de muncă, în ultimii 3 ani a fost angajat doar 6 luni în calitate de fochist la Azilul de bătrîni din s. A. I. Cuza, unde a beneficiat de un salariu lunar de 500-600 lei, astfel, ratînd posibilitatea de a se angaja în construcții ca specialist tencuitor-zugrav, unde ar fi putut primi un salariu pe măsură.

Consideră reclamantul că, este în drept de a solicita încasarea de la pîrît în beneficiul său și a unei despăgubiri lunare, care urmează a fi calculată, reieșind din cuantumul salariului mediu în domeniul construcțiilor la moment înmulțită la procentul de pierdere a capacității de muncă - 35%, conform certificatului privind

procentul capacității de muncă ca urmare a accidentului de muncă, 4 284,2 lei x 53 % =1 499,47 lei.

Indică reclamantul că are dreptul la despăgubire lunară începînd cu momentul pierderii capacității de muncă, din care considerente solicită încasarea despăgubirii pentru ultimii 3 ani din cuantumul salariului mediu în construcții la perioadele respective - salariu nerealizat, în total constituie suma de 46 896,37 lei.

De asemenea, menționează că, deși legislația nu prevede procedura obligatorie de soluționare a litigiului pe cale extrajudiciară, la 14 august 2014, în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, pîrîtului i-a fost adresată o cerere prealabilă, la care nu a primit nici un răspuns.

Prin hotărîrea Judecătorei Cahul din 07 iulie 2015, a fost respinsă, ca fiind depusă tardiv, acțiunea înaintată de Ajder Ruslan împotriva Școlii Profesionale nr. 1 din or. Cahul cu privire la încasarea indemnizației unice, plata despăgubirilor lunare și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 03 martie 2016, s-a admis apelul declarat de Ajder Ruslan, s-a casat hotărîrea Judecătorei Cahul din 07 iulie 2015 și s-a pronunțat o nouă hotărîre, prin care:

-S-a respins, ca fiind nefondată, acțiunea formulată de Ajder Ruslan împotriva Școlii Profesionale nr. 1 din or. Cahul cu privire la încasarea indemnizației unice, plata despăgubirilor lunare și încasarea cheltuielilor de judecată.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 20 aprilie 2016, în termenul prevăzut de lege, Ajder Ruslan a declarat recurs, acesta fiind completat la 02 iunie 2016 de reprezentantul lui Ajder Ruslan avocatul Șoitu Vasile (mandat nr. 0064323). S-a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului, reiterînd argumentele invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, s-a indicat că decizia instanței de apel este ilegală, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept, instanța de apel aplicînd o normă legală care nu trebuia să fie aplicată.

La 13 iunie 2016, Școala Profesională nr. 1 din or. Cahul a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd declararea acestuia inadmisibil.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ajder Ruslan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ajder Ruslan ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Ajder Ruslan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Dumitru Mardari

Ion Druță